

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 У 001211 09 Увп
Бања Лука, 26.04.2010. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија овог суда Смиљане Мрше, као председника вијећа, Јанка Нинића и Златка Куленовића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Мире Шормаз Трифковић, у управном спору по тужби ИЦ. д.о.о. К.В., заступа га директор Б.Н., а овога пуномоћник З.Б., адвокат из Б.Л., ..., против одлуке тужене СО К.В. број 01-022-19/09 од 26.02.2009. године, у предмету продаје неизграђеног грађевинског земљишта у државној својини, одлучујући по захтјеву тужене стране за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 У 001211 09 У од 14.09.2009. године, у нејавној сједници одржаној дана 26.04.2010. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се уважава, преиначава се пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 У 001211 09 У од 14.09.2009. године тако да се тужба одбацује.

Образложење

Побијаном пресудом, уважањем тужбе, поништен је напријед наведени оспорени акт, којим је одлучено да се З.М. из К.В. непосредном погодбом прода грађевинско земљиште у државној својини уписано у п.л. 373 к.о. К.В., које се састоји од к.ч. 1086/96 у површини од 47 м², ради комплетирања његове грађевинске парцеле (к.ч. 1086/30 уписане у п.л. 2158 к.о. К.В.) - на начин и под условима поближе одређеним тим актом и уз одредбу да ће се са З.М. као купцем закључити уговор о продаји тог земљишта у року од 15 дана од дана прибављања сагласности Правобранилаштва РС за закључење таквог уговора.

У образложењу те пресуде стоји да је оспорени акт у супротности са одредбама члана 16. става 2. Закона о грађевинском земљишту Републике Српске ("Службени гласник РС" бр. 112/06), јер да се З.М., као физичком лицу, предметно земљиште не може продати непосредном погодбом с обзиром на чињеницу да томе није претходила безуспјешна јавна продаја.

Благовременим захтјевом за ванредно преиспитивање те пресуде тужена страна (заступа је Правобранилаштво Републике Српске) оспорава њену законитост из оба разлога предвиђена одредбама члана 35. става 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ бр. 109/05) – у даљем тексту: ЗУС) и предлаже да се она укине и предмет врати нижестепеном суду на поновни поступак.

У одговору на захтјев тужилац истиче да је побијана пресуда законита, па предлаже да се захтјев одбије као неоснован, а „опреза ради“ истиче и приговор његове неблаговремености.

Одговор је дао и З.М. у својству заинтересованог лица у смислу одредаба члана 13. става 2. ЗУС-а. Сматра захтјев основаним, па предлаже да се као такав уважи.

Размотривши захтјев и побијану пресуду по одредбама члана 39. ЗУС-а, затим одговоре тужене стране и заинтересованог лица З.М., као и цјелокупне списе овог управног спора и предметне управне ствари, овај суд је одлучио као у диспозитиву ове пресуде из слиједећих разлога:

Према одредбама члана 15. Закона о грађевинском земљишту Републике Српске (“Службени гласник РС”бр.112/06), скупштина јединице локалне самоуправе продаје посредством лицитације или даје у замјену физичким и правним лицима неизграђено градско грађевинско земљиште у државној својини ради изградње трајних грађевина у складу са регулационим планом, или га даје у закуп ради изградње привремених грађевина. А у члану 16. тога закона одређено је којим субјектима и под којим условима се такво земљиште продаје непосредном погодбом уз накнаду по његовој тржишној цијени, па тако, између осталих, стоји да је таква продаја изузетно могућа и физичком лицу у случају да је јавна продаја остала безуспјешна у складу са подзаконским прописом (став 1. тачка 4. и став 2.). Према томе, скупштина јединице локалне самоуправе (у овом спору тужена страна) располаже неизграђеним градским грађевинским земљиштем тако што га у складу са тим законским одредбама продаје или даје у закуп, а што подразумијева закључивање уговора о продаји, односно о закупу, дакле, конституисање одређеног облигационоправног односа.Из тога слиједи да оспорени акт нема правни карактер рјешења о додјели грађевинског земљишта на коришћење, а тиме ни својство управног акта из члана 7. ЗУС-а, чиме је искључена и правна могућност да се против њега води управни спор (ради се о акту располагања, како то основано истиче тужена страна). Такву могућност искључују и одредбе члана 9. става 1. тачке 1. тога закона с обзиром на изричите одредбе члана 12. Закона о грађевинском земљишту Републике Српске - да се заштита права на градском грађевинском земљишту остварује у поступку пред редовним судом, ако законом није другачије одређено. У овој ствари тим нити другим законом није другачије одређено.

Код таквог стања ствари, овај суд налази да је побијаном пресудом остварен разлог из члана 35. става 2. ЗУС-а (повреда прописа о поступку), па се отуда захтјев тужене стране уважава, тако што се побијана пресуда преиначује на основу члана 40. става 1. и 2. тога закона, тако да се тужба одбацује на основу члана 22. тачке 5. ЗУС-а, у вези са чланом 9. став 1. тачка 1. тога закона.

Записничар
Мира Шормаз Трифковић

Предсједник вијећа
Смиљана Мрша

За тачност отправака овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић